

Regerings Kultusminister, der skulde byde Valgretskvinderne velkommen. Og tilsidst bød Budapest's populære Minister, Dr. Stephen de Bärzy, en stilfærdig og statelig Mand, Kongressen Velkommen i Byens Navn paa fransk.

Da han havde endt, traadte en Deputation af ca. 50 Dreng og Piger ind og lagde hver en Buket for Fødderne af Mrs. Chapmann Catt, der havde Plads midt paa Podiet. En lille Pige fremsagde et Digt paa engelsk, og den allermindste Dreng overrakte en pragtfuld Buket med Baand i de ungarske Nationalfarver.

Derefter aflagde Mrs. Chapmann Catt Beretning om Kvindevalgrettens Fremgang rundt om i de forskellige Lande.

Om Aftenen var alle Kongresmedlemmerne indbudt til en Forestilling i den kgl. Opera. I Kongelogen præsiderede den østrigske Regerings Repræsentant i Ungarn, Erkehertug Joseph med Gemalinde, en Datterdatter af Kejser Franz Joseph. Erkehertuginde havde ytret Ønske om at overvære Kongresmøderne, men det blev ikke tilladt af Kejseren. Der opførtes Mozarts »Bortførelse fra Seraillet« og en Ballet.

Om Mandagen Kl. 10 aabnedes Forhandlingsmøderne i Budas største Forsamlingslokale, »Redouten«s store Sal.

Ved de Delegeredes Lodtrækning om Pladserne i Salen var Danmark saa heldig at trække Nr. 1 og fik saaledes Plads paa første Række. Salen er stor og pragtfuld. Paa Platformen har hele Hovedbestyrelsen Plads med Mrs. Chapmann Catt i Midten samt enkelte andre, deriblandt flere ungarske Adelsdamer, Hertuginde af Marlborough o. fl. a.

Der forhandles om Belgiens, Galliens og Rumæniens Optagelse i Alliancen, som enstemmig blev vedtaget. De kinesiske Delegerede var ikke komne til Kongressen, men gennem Dr. Alletta Jacobs fra Holland, der har foretaget en Rejse i Kina, overrakte de Alliancen et pragtfuldt Banner. Om Aftenen gav Byraadet en stor Reception paa Fischer Basti, hvor Taler blev holdt af Repræsentanter for de forskellige Lande.

(Fortsættes.)

Landsforbundets Interpellation ved Valget den 20. Maj.

(Sluttes.)

Københavns Amts 7. K. (Lejre) N. Frederiksen. (R): Ja. Holstein-Ledreborg (M): Til Kvindespørgsmaalet er min

Stilling den, at naar Familien forlades som Grundlag for Valgretten, er det logisk, at Kvinder faar Valgret. Men de skal selv stemme om, hvorvidt de vil have den eller ej.

A. O. Rasmussen (V): Ubetinget ja. Københavns 2. K. I. Berendsen. (R): Har allerede udtalt mig om denne Sag i Rigsdagen og vil virke for en Grundlovsændring, der giver Kvinder Valgret. Dahl (H): Ja.

Frederiksborg Amts 2. K. (Fredensborg) Moesgaard-Kjeldsen (R): Vil selvfølgelig støtte Sagen.

J. Knudsen (H): Det er unødvendigt at svare, da det er selvfølgelig.

Kæstel (V): Da jeg er Medlem af Bestyrelsen i en Kvindevalgretsforening maa dette være Svar nok.

Præstø Amts 4. K. (Præstø) E. Rasmussen. (R): Vil ubetinget arbejde derfor, men kan ikke garantere for, at den bliver indført inden et Aars Forløb.

Vestergaard (V): Ubetinget ja.

Reedtz-Thott (H): Jeg ønsker ikke, at Kvinderne skal have pol. Valgret. Der synes ogsaa kun at staa et ringe Antal bag Kravet. Kvinderne maa holdes udenfor Politik, saa man ikke har det at skændes om i Hjemmet. Jeg mistvivler ikke om Kvindernes Evner, men disse skal bruges til at retlede og raade Mændene.

Ringkøbing Amts 4. K. (Vinderup) L. J. Moltesen (V): Min Stilling til denne Sag er bekendt. Jeg kan kun udtale Haabet om, at Gennemførelsen maa ske i Aar.

En sandfærdig Historie

fortalt af

Mrs. Carrie Chapmann Catt,
President for den internationale Alliance
for Kvinders Valgret.

Oversat og bearbejdet efter
»The Woman's Journal« af Fanny Ridiger.
(Sluttet).

Hun ønskede blot at finde en ukendt Krog, hvor intet Menneskeøje kunde trænge ind, og hvor hun kunde dø i Fred. Nu begyndte Mørket at vige og Dagen at gry. Hun havde intet Øjeblik at spille. Hendes Fødder smertede som om der blev skaaret i dem med skarpe Knive, men hun ilede videre omkring det næste Hjørne og ind i en smal Gyde. Pludselig faldt hun og blev liggende med Ansigtet mod Jorden — og da hun endelig fik Kræfter til at

rejse sig, var det blevet saa lyst, at hun kunde skimte Omgivelserne. Hun opdagede da et lille Skur, der ligesom indbød til at træde ind; og krybende paa Hænder og Fødder kom hun indenfor. — Det var et lille firkantet Rum fyldt med Askespande og Affald, der stødte op til en Svinesti. Et stort Bræt, som næsten skjulte Indgangen, fik hun trukket helt for, og nu var hun skjult. Aah, vidste hun blot, at hun var sikker her? Hun løste op omkring de smertende Fødder og gned dem; det lettede lidt. Saa lagde hun sig ned med Hovedet paa en Træklods og faldt i Søvn. Omsider blev hun vækket af Stemmer i Nærheden. — Ikke et Aandedræt, ikke en Bevægelse forradte hende, Øjnene stod stive af Angst, og al Farve veg fra hendes Ansigt. Stakkels lille

Flygtning! Saa hørtes Stemmerne paa ny, og en stor Vogn kom rumlende lige hen til hendes Skjulested. Det var en Renovationsvogn, der skulde køre Askespandene bort. — Saa blev hun opdaget. Hun laa med Ansigtet begravet i Hænderne — besvimet. — Da hun atter kom til sig selv, vaagnede hun op i en ren Seng og et mildt Ansigt var bøjet over hende. Lykkeligvis havde hendes Fødder baaret hende til selve »Hjemmet for Venneløse«, og hvis nogensinde et lille Væsen har trængt til Beskyttelse, var det Li Po Ton; og den Kvinde, der saa saa kærligt paa hende, var Forstanderinden Fru Møller. Men den lille kinesiske Pige var bange for Amerikanerne. Hun havde lidt saa grusomt i deres Land og troede, de alle sammen maatte være onde. —